

Veertigdagentijd

José Huijberts

Als deze kapelkrant uitkomt is het bijna Aswoensdag. Het begin van de Vasten, de Veertigdagentijd. Een tijd voor soberheid en inkeer.

Intussen begint om ons heen de lente. De natuur komt weer tot leven, eerst voorzichtig en dan steeds uitbundiger. Een heel groot wonder. Overal bloesem, overal kleur. En geluid. Ooit werd ik op een nacht in april wakker van lawaai buiten. Ik keek uit het raam wat er toch aan de hand was en zag in de gracht voor mijn huis één enkele eend rondzwemmen. Een vrouwtjeseend die het uitschreeuwde. Niks moord en brand, het was hartstocht en levenslust, dat was wel duidelijk. Goed zo vrouw, zei ik zachtjes.

Maar er is zoveel om bij stil te staan. En lang niet alles is mooi en vol leven. De Veertigdagentijd gaat ook over het verraad door zijn vrienden, het oneerlijke proces, de martelingen en de kruisdood van Jezus.

En dan toch die lente. In je zomerjas naar de Kruisweg door een stad vol voorjaarsgroen en al die zojuist gearriveerde toeristen. In de Kapel is de sfeer heel ingetogen. Daar ben je net als ieder jaar opnieuw geschokt door het lijdensverhaal. En daarna zeldzaam ontroerd door die lange rij mensen die een bloem komen brengen naar Jezus aan het kruis. Er is donker, maar ook licht en hoop.

Laatst zag ik de film *Kabul. City in the Wind*. Een documentaire over het Kabul van tegenwoordig. Er is geen boom te zien en des te meer stof, werkelijk overal stof. Op straat zie je vooral mannen en jongens, want zo vrij is het er niet. Maar de kinderen zijn sterk. Als hun vader voor een tijdje moet vluchten naar Iran, nemen twee jonge broers zijn taken thuis over.

En je ziet meisjes in een huis die samen een groot kleed weven. Ze pakken steeds een losse draad en verwerken met hun handen al die draden tot een tapijt vol met kleur. Hoe beroerd de omstandigheden ook zijn, je weet het: ze zijn er, de kinderen, ze leven, aan hen zal het niet liggen.

De Veertigdagentijd: wat soberder zijn en meer rust nemen om de dingen weer eens te overwegen. Iets verder te kijken dan je dagelijkse zelf en je vaste beslomeringen. Om te kijken

naar hoe goed we het hier vaak hebben. En hoe nietig je uiteindelijk als mens bent en hoe gigantisch het geheel.

Het hoort niet bij ons om ons terug te trekken op ons kleine eilandje achter hoge muren. Allemaal samen zijn we de schepping. We zijn bedoeld om elkaar te zien en voor elkaar te zorgen. De Veertigdagentijd is een mooi moment om ook daar weer bij stil te staan.

En dan is het Pasen. De derde dag na de kruisiging.

De vrouwen gingen heel vroeg in de ochtend, vlak na zonsopgang, naar het graf. Ze zeiden tegen elkaar: "Wie zal voor ons de steen voor de ingang van het graf weggrollen?" Maar toen ze opkeken, zagen ze dat de steen al weg was.

Boek: Jan van Burgsteden

Op vrijdag 18 januari is in de pastorie van de Begijnhofkapel het boek *Jan van Burgsteden – Bisschop voor de mensen* gepresenteerd. Emeritus-hulpbisschop mgr. Van Burgsteden is zestig jaar pater sacramentijn. Voor het door Adveniat uitgegeven boek had auteur Christian van der Heijden een aantal interviews met mgr. Van Burgsteden. Adveniat-directeur Leo Fijen schreef het voorwoord, en karakteriseert de bisschop met de woorden: "Sjouwer voor het geloof, verbinder in de oecumene, dienstknecht voor de Heer en bisschop voor de mensen." Fijen overhandigde de eerste exemplaren aan mgr. Van Burgsteden en aan de schrijver. Het boek kost 18,95 euro en is verkrijgbaar in de winkel van het Begijnhof.

Titel: Jan van Burgsteden. Bisschop voor de mensen
Auteur: Christian van der Heijden

Titus Brandsma

Truus Groen

De zalige Titus Brandsma (1881 - 1942) is een van de meest inspirerende Karmelieten voor de hedendaagse wereld. Naar hem zijn kerken, scholen en straten vernoemd. Hij werd geboren als Anno-Sjoerd Brandsma in 1881 te Oegeklooster bij Bolsward. Toen hij in 1898 intrad bij de Karmelieten nam hij de kloosternaam Titus aan. In 1905 werd Titus priester gewijd. Hij ging studeren in Rome en promoveerde tot doctor in de wijsbegeerte (filosofie). Hij werd docent en journalist en werd hoofdredacteur van het Nieuwsblad voor Oss en omstreken. Hij ontwikkelde zich tot kenner van de Karmelitaanse mystiek en vertaalde een gedeelte van de werken van de heilige Theresia van Avila. Bij gelegenheid van de herdenking van zijn 40-jarige

geloften op 3 oktober 1939 benoemde koningin Wilhelmina hem tot Ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw.

Hij waarschuwde in een vroeg stadium via publicaties in dag- en weekbladen voor de gevaren van nazisme, rassenhaat en ophitsing. Niets ging hij uit de weg. Begin 1942 werd hij gearresteerd. Via de gevangenis Scheveningen, kamp Amersfoort en Kleef kwam hij ten slotte in concentratiekamp Dachau. Hij was daar een daadwerkelijke steun voor zijn medegevangenen. Op 26 juli 1942 om twee uur 's middags kwam er een einde aan het leven van Titus Brandsma nadat een kamparts hem een dodelijke injectie toediende.

Na zijn dood ontstond er een devotie rond zijn nagedachtenis die uitmondde in zijn zaligverklaring. De Doddendaal, in Nijmegen, was lang de gedachteniskapel. Heel veel mensen kwamen daar bij hem bidden. Later werd er in Nijmegen een kerk aan hem gewijd. In Bolsward is een museum ingericht. Er is veel over hem geschreven.

Een mens die lang geleden leefde en nog steeds levend is in 2019. Een mysticus van vroeger en van nu.

In 2017 is er een nieuw boek over Titus Brandsma verschenen dat meer dan de moeite van het lezen waard is. Het boek is samengesteld door 'Vrienden van Titus Brandsma' en wordt ook wel *Vriendenboek Titus Brandsma* genoemd. Als u interesse heeft in dit boek kunt u contact opnemen met de pastorie van het Begijnhof. Het boek is daar te koop voor € 19,95. Van harte aanbevolen.

Opbrengst collectes

Diaconale Zondag	€ 89,25
Malawi in de Adventsactie	€ 215,15
Kerstcollecte voor de Voedselbank	€ 715,18

Relieken

Nico Koomen

Tweede Kerstdag was er weer een mooie uitzending 'Kerst in Rome' met Leo Fijen en Antoine Bodar. Het gesprek was een afwisseling van een gesprek van Leo met Antoine en het bekijken van het interieur van de prachtige aan

de H. Maria gewijde Santa Maria Maggiore. De uitleg over wat er in de kerk te zien is eindigde in de crypte, waarin een kunstwerk van ontroerende schoonheid als relik wordt bewaard: de kribbe waar de pasgeboren Jezus in zou hebben gelegen.

Dat bracht mij naar de prachtige tentoonstelling over relieken (of relikwieën) in het Catharijne Convent in Utrecht die overigens eind januari afliep. Dagblad Trouw vermeldt als niet-religieuze relikwieën in de tentoonstelling het bewaren van de as van het overleden dochtertje in een speeldoosje, in een ander geval twee zuurpotten die de overleden vader als kind maakte en een bidprentje met een haarlok van het overleden zontje Joop.

Het begrip relik staat voor lichaamsdelen, kledingstukken of persoonlijke gebruiksvoorwerpen die toebehoorden aan of worden geassocieerd met een heilige, martelaar of een ander heilig persoon. Ze vervullen een verbindende rol tussen God en de mens. Vroeger waren relieken uitsluitend religieus van karakter, tegenwoordig zijn er ook relieken met een niet-religieuze achtergrond.

Voor mij persoonlijk spreken het meest tot de verbeelding de lijkwade van Jezus in Turijn, waar

overigens met regelmaat aan de echtheid ervan wordt betwijfeld, de heilige tuniek van Jezus in Trier (zes keer getoond, het laatst op 13 mei 2012) en diens zweetdoek in Oviedo, Spanje. De heilige tuniek van Jezus, als naadloos geweven kledingstuk dat de soldaten bij zijn kruisiging niet wilden verdelen, staat voor Christus zelf. De verering ervan staat niet voor het kledingstuk, maar om het erachter staande beeld van Christus zelf.

Maar ook het niet vergane lichaam van Bernadette van Lourdes, de relieken van Adelbert van Egmond (diens schedel) in het altaar van de Sint-Adelbertabdij te Egmond Binnen en de relieken van de heilige Servatius in Maastricht zijn heel bekend.

In Leiden stond tot voor kort het schoolgebouw van het Agnes College, een eeuw geleden begonnen als de r.-k. meisjes-HBS, waarvan de Zusters van Liefde de leiding op zich namen. De heilige Agnes is op 13-jarige leeftijd in Rome om haar geloof omgebracht. De school had ook een eigen kapel. Bij de sloop van deze kapel ontfermde een oud-docent zich over de altaarsteen die in de container was beland. Korte tijd later kwam bij het spontaan breken van de steen onverwacht, als wilde de steen zeggen: 'Negeer mij niet', een relik te voorschijn, waar - nu goed bewaard door zijn zoon overigens - geen documentatie over beschikbaar is. Er zou toch wat over te vinden moeten zijn...

Waar tegenwoordig ook gesproken wordt over relieken met een niet-religieuze achtergrond realiseer ik mij dat ik er ook een heb. Dat is de blauwe kiel van mijn eind vorige eeuw overleden vader. Mijn vader was een landman en als kind en jongeling was ik veel met hem op het veld. Ik kan hem, ook nu nog, in zijn blauwe kiel zo uittekenen. De relik van mijn vader zou ook zijn tabaksdoos of zijn zakhorloge hebben kunnen zijn. Maar voor mij is het de kiel, talloze malen gewassen, waarin iedereen hem kende en waarin hij zo vlijtig heeft gewerkt voor het gezin waarin ik opgroeide.

Over het katholieke leven in Hong Kong

door Dick Hogenhout

Sinds 12 september verblijf ik in Hong Kong om samen met mijn vrouw Sally het inburgeringsexamen voor te bereiden dat hopelijk leidt tot het verkrijgen van een voorlopige verblijfsvergunning voor Nederland. Omdat wij beiden gewend zijn dagelijks de heilige mis te bezoeken, doen we dat ook hier in Hong Kong en wel in verschillende kerken, al naar gelang het qua tijd en afstand uitkomt.

Hong Kong telt ongeveer 390.000 rooms-katholieken - op een kleine 8 miljoen inwoners - , die verdeeld zijn over 52 parochies.

Hong Kong is sinds 1997 een bijzondere bestuurlijke regio van de Volksrepubliek China met een relatief onafhankelijk bestuur. Het is circa 1100 vierkante kilometer groot (iets kleiner dan de provincie Utrecht), dus je vindt daar enorm veel hoogbouw. De woontorens tellen vaak 70 verdiepingen, waaraan er meestal enkele ontbreken vanwege bijgeloof aan bepaalde nummers, zoals 13, het ongeluksgetal en 14, het getal van de dood. Overal in Hong Kong zie je nieuwe bouwactiviteiten, van woontorens tot winkelcentra tot parkeergarages.

's Zondags zijn wij tot enkele weken terug vaak om 12 uur naar de vroegere parochiekerk van Sally geweest, St. Andrew's in de regio Hang Hau, een half uur met de metro van waar wij wonen. De kerk biedt plaats aan 700 gelovigen, die er dan ook meestal zijn, van alle leeftijden. Om 10.30 uur is dan al de grootste mis geweest, naast de missen van 7.30, 9.00 en 18.00 uur. Om verder een idee te geven: elk jaar worden in deze kerk 200 volwassenen gedoopt (in heel het bisdom Hong Kong 3000 volwassenen en 3000 kinderen per jaar, na anderhalf jaar catechese); elke week krijgen 200 (!) kinderen op zaterdagmiddag catechese; elke dag vergaderen verschillende werkgroepen, zoals voor de liturgie, ziekenbezoek, communie brengen, catechese, enz. De parochie heeft zeven koren en organisten, die elke zondag actief zijn.

De laatste paar zondagen zijn we naar de parochie 'Maria, hulp van de christenen' geweest, omdat daar – als enige in Hong Kong – de liturgie in het Latijn wordt gevierd en gregoriaans wordt gezongen. Daar wordt de buitengewone – tridentijnse – ritus gevolgd. De priesters zijn Salesianen van Don Bosco. De kerk

maakt deel uit van een grote jongensschool voor voortgezet onderwijs. Omdat Hong Kong tot 1997 Brits protectoraat was, dragen alle kinderen van lager tot voortgezet onderwijs uniforme kleding, per school volgens eigen ontwerp.

134 priesters in Hong Kong zijn autochtoon en 164 priesters zijn afkomstig uit allerlei landen van de wereld, zoals bijvoorbeeld Mexico, India, Vietnam, Italië, België, Brazilië, enz. Velen van hen beheersen het Kantonees uitstekend. Van oorsprong is Hong Kong een missionaire kerk, in 1841 begonnen door Italiaanse paters op initiatief van de paus. Momenteel wordt gewerkt aan het schrijven van een wetenschappelijke studie over de vroege geschiedenis van de katholieke kerk in Hong Kong.

Door de week gaan wij meestal naar de kerk in een college voor hoger onderwijs (op weg naar een katholieke St.-Franciscusuniversiteit). De mis wordt in het Kantonees (het Chinees van Hong Kong) gelezen, geheel volgens de gebruikelijke en daardoor herkenbare ritus. De lezingen volg ik op de app Evangelizo. De dagelijkse preek vertaalt Sally na de mis aan mij en daar spreken we dan over met elkaar.

Het komt nogal eens voor dat een parochie kerkt in een school, van lager tot hoger onderwijs, meestal in een 'echte' kerk, maar soms wordt het altaar ook na schooltijd door vrijwilligers opgebouwd en na de viering weer 'opgeruimd'. De parochianen van die wijk komen daar, in de school dus, 's zondags ook bijeen.

Tot slot vermeld ik nog dat Hong Kong vele afdelingen van het Legioen van Maria telt, soms wel twaalf verschillende groepen (presidia geheten) in één parochie!

In Nederland mag het katholieke leven dan misschien wat naar de achtergrond zijn gedrongen, elders blijkt het volop te bloeien!

Zeven vragen aan Piet Lamers

Erica Eitjes

Voor dit interview ging de reis naar Amsterdam-Noord, naar een apart wooncomplex uit de jaren 60, het plan Van Gool. Er is geen sprake van een galerij, maar van een binnenstraat op drie hoog, waar je een rondje op hoogte kunt lopen over de diverse flats van het complex, compleet met loopbruggen. Heel apart en vast vooruitstrevend in die tijd.

1. Wat is je taak / functie in de Begijnhofkapel?

Ik ben cantor/dirigent. Ik kies de inhoudelijke gezangen van de diensten uit.

2. Hoe ben je hier terechtgekomen?

Ik ben gevraagd door Jaap Suidgeest, omdat ze Nederlandstalige liturgie wilden gaan uitvoeren in de Begijnhofkapel. Dat was in 1987. Daarvoor was het dus nog in het Latijn. In het Mozeshuis was toen de Mozeskapel, die zou worden opgeheven en de kerkgangers zouden naar de Begijnhofkapel moeten. Vandaar de overgang naar het Nederlands. De eerste viering was op beloken Pasen (eerste zondag na Pasen), omdat ik toen in de Paasweek nog in het Bernardus zong. De Begijnhofkapel viel toen onder het Citypastoraat, waar o.a. Wil Bots ook werkte. Frans de Jong was daar toen priester. Dus dit jaar ben ik hier al weer 32 jaar.

3. Wat betekent Katholiek zijn voor jou?

Op de een of andere manier het gevoel van horen bij een wereldclub. Hoe pijnlijk dat soms ook is. En als ik dan (op tv) een mis hoor, uit welk land dan ook, en dan de gezangen herken, dat fascineert me. In welke taal ook, je begrijpt het. Ik twijfel soms meer dan dat ik geloof, maar ik troost me ermee dat twijfel de bron van wijsheid is.

4. Kun je iets vertellen over je persoonlijke geschiedenis?

Ik ben geboren in Beugen, gemeente Boxmeer, ongeveer dertig kilometer onder Nijmegen. Aan de Maas, daar viste ik ook. Ik was vanaf mijn negende misdienaar. In de zesde klas kwam er een pater Camilliaan zo enthousiast over zijn werk in Afrika vertellen, dat wilde ik ook; ik wilde priester worden.

Ik was voor dat jaar te laat om een beurs aan te vragen, dus ben ik een jaar naar de ulo gegaan. Daarna naar het Kruisherencollege in Uden. In zes jaar tijd heb ik mijn Gymnasium B gehaald. In 1968 ben ik in Amsterdam theologie gaan studeren. Priesterstudies waren toen bij de Katholieke Theologische Hogeschool Amsterdam ondergebracht. Er waren geen seminaries meer.

Dat heb ik een jaar gedaan. Maar na drie maanden wist ik al dat dit het niet was. Ik had namelijk deelgenomen aan de Pax-Christivoettocht en met een aantal jongeren contact gehouden. Deze deden vrijwilligerswerk in de zwakzinnigenzorg in een gesticht in Noord-Limburg. Dat heb ik ook vier dagen gedaan en toen ben ik daar letterlijk geraakt. Dat wilde ik. Ik ben in 1969 pedagogie gaan studeren, ik heb mijn kandidaats gedaan en heb daarna nog drie jaar orthopedagogiek gestudeerd. Toen stagegelopen in een zwakzinnigeninrichting. Ik ben les gaan geven bij de stichting AZ (ambulante zwakzinnigenzorg) en ben daardoor nooit afgestudeerd. Na zes jaar ben ik de intramurale zorg ingegaan, als opleider voor Z-verpleegkundigen. Op een gegeven moment was er geen werk meer en ben ik ontslagen. Ik kon toen niet meer afstuderen, omdat de opleidingen helemaal gewijzigd waren. Ben toen anderhalf jaar werkloos geweest tot ik in 1986 als uitzendkracht in het VU-ziekenhuis ben begonnen. Uiteindelijk heb ik daar 27 jaar als inkoper gewerkt, tot mijn pensioen in 2012. Dat was heel leuk werk. Zoals gezegd, ik ben dus in 1968 in Amsterdam komen wonen. Heb toen ook mijn vrouw Susanne leren kennen. De verkering begon pas in maart 1969 en in 1973 zijn we getrouwd. We wonen sinds 1975 in het plan Van Gool; eerst 16 jaar in een driekamerflat onder onze huidige vierkamerflat, sinds 1991 in deze woning. Hier wonen we nog

steeds met veel plezier. Ik wil alleen weg tussen zes plankjes.

5. Wat vind je echt leuk en wat niet?

Dat wisselt per dag.

Heel leuk: na mijn pensioen ben ik de inkoop voor de winkel, de Begijnhofshop, gaan doen en dat vind ik heel leuk. Ik probeer dat zo scherp mogelijk te doen. Eerst ging dat via de abdij van Egmond en dat was eenvoudig: één leverancier waar ik mee te maken had. Wij kozen uit hun assortiment. Nu koop ik rechtstreeks in bij diverse leveranciers. Hierdoor heb ik veel meer keuze in het assortiment en met alle leveranciers rechtstreeks contact in de onderhandelingen.

Er zijn niet veel dingen die ik niet leuk vind.

Dit dan: de ontwikkeling dat we allemaal zo snel boos worden en het meteen gierend uit de klauwen loopt in de discussie vind ik vreselijk. Dat is op vele terreinen, of het nu over Zwarte Piet of andere maatschappelijke zaken gaat.

6. Wat vind je het spannende van onze tijd, de huidige cultuur?

Wat daagt je uit, waarover wind je je op?

Wat mij opwindt: het moeilijke gedoe over diversiteit. De multiculturele samenleving die 'mislukt' zou zijn. Nou, ik voel me wél thuis in een diverse samenleving.

7. Wat doe je in je vrije tijd?

Ik lees veel. Non-fictie, maar meer fictie. Van alles. Ik ben nu begonnen in een boek van Pieter Aspe. Die heeft veertig detectives geschreven, tot zijn vrouw stierf. Daarna schreef hij geen detectives meer. Ik lees nu een roman van hem over de stof amber.

Ik probeer altijd het Librisboek van het jaar te kopen. Maar ook geschiedenis, bijvoorbeeld over het leven van Jan Six door Geert Mak. Ook luister ik graag naar klassieke muziek. Vaak op de hometrainer, dan train ik meteen. Als het mooi weer is, fiets ik graag.

En mijn werkzaamheden voor het Begijnhof dus.

Wat wil je nog kwijt?

Ik hoop dat ik dit nog lang kan volhouden. Gelukkig kan dat qua gezondheid ook. Dat is wel een mooie eindzin denk ik.

In dankbare herinnering aan Zuster Ireen / Lena van der Endt

Zusters van "De Voorzienigheid" en Familie van der Endt

Op 11 juli 1936 wordt in Souburg op Walcheren in Zeeland Lena van der Endt geboren. Leny wordt zij genoemd. Ze groeit op als vijfde in een protestants gezin van zes kinderen: vier meisjes en twee jongens. Haar ouders zijn hardwerkende mensen.

Ze overlijdt op 18 augustus 2018 in Haarlem. Op 23 augustus is de viering ten afscheid in de kapel van Bosbeek, waarna ze te rusten wordt gelegd op het zusterkerkhof aldaar.

Als kind is ze enigszins verlegen en een "gesloten" meisje. Ze houdt van de natuur, ze is ondernemend, wil graag alles weten en houdt van mooie dingen. Als 10-jarige droomt ze er van zendeling en verpleegster te worden. Ze wil graag studeren.

Maar het leven neemt zijn eigen koers. Door de oorlog moet het gezin meerdere keren evacueren en verhuist in 1948 naar Amersfoort.

Leny heeft al jong interesse in godsdiensten en gaat graag mee naar de kerk. Als zij 27 jaar is, wordt zijn katholiek, een radicale beslissing met ook een grote impact voor de familie. Na enkele jaren treedt zij in bij de zusters van "De Voorzienigheid" in Amsterdam en krijgt een nieuwe naam: zuster Ireen.

Binnen de Congregatie is het een roerige tijd met veel veranderingen. Verschillende keren verhuist Ireen, totdat zij in 1987 een appartement betreft op het Begijnhof in Amsterdam. Zij weet zich goed op haar plaats bij het werk in de Jordaan als ziekenverzorgster en later in het Ouderenpastoraat. Vele mooie en ontroerende

ervaringen zijn lange jaren met haar meegegaan als goede en troostende herinneringen.

Ireen heeft een grote zorgzame liefde voor haar familieleden. Ze kan erg genieten van het samenzijn met familie, vrienden en medezusters. Ze heeft een sympathieke en liefdevolle kant in haar karakter, men mag haar graag. Maar zij heeft ook haar moeilijke kant. Onrecht brengt haar uit haar evenwicht. Zij kan hier niet mee omgaan, waardoor zij menige vriendschap verliest of contacten verstoord raken. Ze maakt momenten van grote onrust en eenzaamheid door.

In 2012 vertrekt Ireen naar Bosbeek, maar vindt daar niet meer wat zij verwacht. Het wordt een lijdensweg. Na plaatsing in meerdere instellingen komt Ireen te wonen in Haarlem in de Janskliniek. Daar ontvangt zij liefdevolle zorg die bij haar past. Een groepje zusters en coördinatrices en haar familie bezoeken haar zeer regelmatig. Het wordt een beetje haar thuis. Maar haar energie raakt op. De laatste dagen blijft Ireen op bed en is daar plotseling het einde van een lang en zeer bewogen leven.

Op 18 augustus om half 10 in de avond kan Ireen te midden van wie haar na staan haar zware rugzak voorgoed afdoen. Zij is eindelijk thuisgekomen. Lieve Ireen, je zult in onze herinnering blijven voortleven.

In memoriam Vera Koenis Bijman

Pieter van Wijlick sss, met dank aan Hennie Mester

Ik kan mij Vera Koenis goed herinneren van de pastoriëwacht. Zij hielp mee op de pastorie met koken en telefoon opnemen en de voordeur openmaken. Ze deed verstellwerk en strijkwerk. Zij kon haar gedachten helder formuleren. Het verwondert daarom niet dat ze een tijdlang in de lokale politiek betrokken was. Ze was altijd opgewekt en goedgehumeurd en dat is ze tot op hoge leeftijd gebleven. Ze is bijna 97 jaar geworden!

Ik vroeg mijzelf af hoe we Vera eigenlijk hebben leren kennen. Als ik het goed heb dan heeft pater Aad van Ruiten de uitvaart van John gedaan die

ze als haar pleegzoon beschouwde. Hij kende haar vanuit de Begijnhofkapel waar ze in het Joanneskoor zong. Op een later tijdstip heeft hij haar gevraagd om te komen helpen op de pastorie.

Tijdens het 333-jarig jubileum van onze kapel in het jaar 2004 heeft Vera nog meegedaan aan het Begijnenspel dat als een soort toneelstuk werd opgevoerd. Zij was verkleed als één van de Begijnen (als een religieuze non). Tijdens het lied: 'o, wat is het toch fijn om een Begijn te zijn' zwierde en danste ze nog behoorlijk voor haar leeftijd.

Vanwege haar gezondheid is ze een aantal keren moeten verhuizen. Ze heeft lang gewoond op het Bertelmanplein bij de Agneskerk en het Haarlemmermeerstation. Daarna is ze verhuisd naar Nellestein bij de Gaasperplas. Later ging het weer beter met haar omdat ze ontdekt hadden dat ze de verkeerde medicatie kreeg waar ze heel beroerd van werd. Nog later is ze verhuisd naar de Werf in Amsterdam Oud-West.

Op de plaatsen waar Vera woonde is zij regelmatig bezocht door pater Aad van Ruiten en pater Pieter van Wijlick. Zij had een heel goed contact met Hennie Mester. Zij belde haar iedere avond en hielp haar met allerlei praktische dingen zoals: verhuizen, een scootmobiel (die ze uiteindelijk niet gebruikt heeft). Ze gingen elke maandagmiddag boodschappen doen en nog vele andere dingen. Hennie noemde haar 'mijn moedertje' en Vera noemde haar weer: 'mijn dochter'.

Pater Aad van Ruiten heeft de uitvaartviering van Vera gedaan op 3 juli 2018 op RK Begraafplaats Buitenveldert. Daarna is zij gecremeerd.

Begroting 2019

UITGAVEN (in Euro)

Personeelskosten

Vergoeding pastores	20.000
Dirigent/Organist	3.800
Assistenties	2.250
Diverse pers.kosten/vrijw.verg.	3.000

Onroerendgoedkosten kapel

Huurlasten kapel	23.000
Beveiliging kapel	5.000
Schoonmaakkosten kapel	5.000
Klein onderhoud	1.000
Onderhoud orgel/piano	1.000
Diverse OG kosten kapel	500
Huurlasten en schoonmaak pastorie	8.300

Overige Onroerendgoedkosten

Energiekosten	12.000
Belastingen	1.500
Huur winkel/Houten Huys	5.000
Overige OG kosten	5.000

Kosten eredienst

Bloemen/altaarbenodigheden	1.500
Koren	500

Kosten pastoraal

Kosten drukwerk/post	2.600
Diverse kst. Pastoraal/pci/caritas	500

Beheerskosten

Huishoudkosten pastorie	3.600
Tijdschriften/abbonementen	700
Telefoon/portiekosten	2.000
Kantoorbenodigheden/ IT/ website	4.450

Overige kosten

Bankkosten	1.600
Bestuurskosten/diversen	1.500

Begrotingsreserve

2.250

Totale uitgaven

117.550

INKOMSTEN (in Euro)

Bijdragen aan parochie

Collectes	13.000
Stipendia	4.000
Huwelijken	1.450
Uitvaarten	400
Kaarsen minus inkoop	48.000
Giften	8.000
Restauratiefonds	9.000
Ansichtkaarten	5.000
Diverse inkomsten/cursussen	4.000

Overige inkomsten

Winkel	19.000
Rente-inkomsten	200
Huurink. Franse Gemeenschap	3.000
Subsidie energie-belasting	2.500

Totale inkomsten

117.550

Mirakelweek 2019

Woensdag 13 maart

Hoogfeest van het Mirakel van Amsterdam

- 9.00 Gezongen Eucharistieviering
9.30–16.45 Aanbidding van het Heilig Sacrament
17.00 Plechtige Eucharistieviering
Hoofdcelebrant mgr. drs. H.W. Woorts,
hulpbisschop van het Aartsbisdom Utrecht

Donderdag 14 maart

Mirakelweek

- 9.00 Gezongen Eucharistieviering
9.30–16.45 Aanbidding van het Heilig Sacrament
17.00 Gezongen Eucharistieviering
18.15 Aansluitend Eucharistische Aanbidding

Voor de avond- en nachtaanbidding zie

www.begijnhofkapelamsterdam.nl

Vrijdag 15 maart

Mirakelweek

- 9.00 Gezongen Eucharistieviering
9.30–16.45 Aanbidding van het Heilig Sacrament
17.00 Gezongen Eucharistieviering

Zaterdag 16 maart

Sluiting van de Mirakelweek/Stille Omgang

- 9.00 Gezongen Eucharistieviering
9.30–17.20 Aanbidding van het Heilig Sacrament,
afsluitend met gezongen Vespers en
plechtige zegen.
19.30 Plechtige Eucharistieviering
Hoofdcelebrant is kardinaal dr. W.J. Eijk,
aartsbisschop van Utrecht

www.stille-omgang.nl

www.stille-omgang.nl/jongerenprogramma

Zondag 17 maart

Stille Omgang voor senioren, georganiseerd door de K.B.O.

- 11.00 Stille Omgang voor senioren, vertrek v.a.
Begijnhofkapel 11.15u
12.30 Terug in pastorie om na te praten. Er
wordt een broodje aangeboden.
13.30 Gezongen Eucharistieviering, celebrant
pater Pieter van Wijlick sss

Stille Omgang gebedsintentie

“Vreugde is het onmiskenbare teken van God”.
Pierre Teilhard de Chardin s.j.

Doordrongen van de spiritualiteit van Ignatius van Loyola, ervoer de Jezuiet Teilhard de Chardin vreugde wanneer hij in stilte zijn Geestelijke oefeningen deed. Hij ervoer dit als een werkelijk en onmiskenbaar teken van God. Ook de deelnemers van de Stille Omgang geven vaak aan dat het lopen in Stille en in Gebed door het drukke Amsterdamse nachtleven een bijzondere en vreugdevolle ervaring is. Deze ervaring van spiritualiteit, maar ook de onderlinge verbondenheid om met zovelen samen te komen, is niet anders dan Vreugde. Moge u in herdenking aan Het Mirakel van Amsterdam en met uw persoonlijke intenties de Stille Omgang ervaren in Vreugde en Gods aanwezigheid.

Stille Omgang jongerenprogramma

Het jongerenprogramma van de Stille Omgang vindt plaats in de Mozes en Aäronkerk, Waterlooplein 207. Het thema is “VREUGDE”.

Zaterdag 16 maart 2019. Aanvang: 19.00 uur.
Aansluitend op het jongerenprogramma lopen we de Stille Omgang, einde rond 00.30.
Meer info: <https://www.stille-omgang.nl/jongerenprogramma/>

Maria: “Zie de dienstmaagd des Heren; mij geschiede naar uw woord.”

Erica Eitjes

In de Kapelkrant willen wij van de redactie aan Maria dit jaar een extra plaats geven. Vandaar dat er in elke Kapelkrant een facet uit het leven van Maria zal worden belicht.

Dit mede omdat de Wereldjongerendagen in Panama (januari 2019) in het teken van Maria stonden. In dit blad het eerste artikel.

“Zie de dienstmaagd des Heren; mij geschiede naar uw woord.” U kent de woorden vast wel uit het Lucasevangelie, in het eerste hoofdstuk vanaf vers 26. De engel Gabriël gaat naar Maria om haar te zeggen dat God haar heeft uitverkoren als moeder van Jezus. Er volgt een gesprek dat eindigt met deze woorden.

Wat zeggen deze woorden nu eigenlijk?

Eerlijk gezegd heb ik lang niet echt over deze woorden nagedacht en wat deze vertelden over Maria. Het maakte slechts onderdeel uit van het verhaal van de aankondiging als opmaat naar het kerstverhaal van de geboorte van Jezus in de stal. Dat was voor mij als kind het spannende deel. Eerst de reis naar Bethlehem, dan de zoektocht naar een slaapplek, de geboorte, de Wijzen en daarna ook nog eens het vluchten. Dat was wat ik jaren heb gehoord en beleefd.

Spannend genoeg.

Maar daar ging natuurlijk een heel verhaal aan vooraf.

Maria, een zeer jonge vrouw, woonde in het dorpje Nazareth. Haar verloofde was een timmerman.

En dan stapt er op een ochtend een engel binnen die zegt dat zij, uitgerekend zij, door God is uitgekozen om een zoon te krijgen die de Zoon van de Allerhoogste zal worden genoemd. Hoe zou je reageren als je dat gezegd wordt: inderdaad, met verbazing of ongeloof. Dat doet Maria dan ook. Ze zegt: “Hoe kan dat nou, ik slaap niet met een man. Ik kan niet zwanger raken.” De engel legt uit dat de Heilige Geest over haar zal komen en dat ze daardoor zwanger

zal raken. Dat het daarom de Zoon van God betreft. En dat voor God alles mogelijk is.

En dan zegt Maria: “Zie de dienstmaagd des Heren, mij geschiede naar uw woord.”

In populaire woorden gezegd: goed, ik wil God dienen, laat er met mij gebeuren wat u gezegd hebt.

De engel gaat weer weg. Einde verhaal.

Mij geschiede naar uw woord. Ik heb lang gedacht dat het Maria maar gewoon gebeurde. Dat zij uitgekozen werd en daar zelf niet zoveel over te zeggen zou hebben gehad. Dat het haar, bij wijze van spreken, zomaar overkwam. Door deze zin ben ik daar toch anders over gaan denken.

Zonder dat ze snapt wat er gaat gebeuren, geeft ze haar volledige toestemming. Ze stelt zich open voor God, wat de maatschappelijke consequenties ook zullen zijn. Zij moet wel een krachtige, zelfbewuste vrouw zijn geweest, die meewerkt met het plan van God. Geen suikerzoete bakvis die het maar laat gebeuren, maar een vrouw die zelf de beslissing heeft genomen om de weg te gaan die God voor haar heeft uitgestippeld.

Wat een volledige beschikbaarheid. Bedenk de schande eens, als ongehuwde vrouw zwanger raken!

Mij geschiede naar Uw woord: God nodigt haar uit, Hij legt het haar niet op. Zij geeft zich over en gaat de weg vol vertrouwen en geloof. Hoe haar verloofde en de wereld zullen reageren: ze heeft er vertrouwen in. Daar kunnen wij nog veel van leren. Aanvaard wat tot je komt. Laat dingen los zonder dat je weet waartoe dat zal leiden. Zullen wij zoals Maria kunnen antwoorden als God aan onze deur komt kloppen? Laten we bidden dat Maria ons tot inspiratie zal zijn.

Goede Week en Pasen

Palmzondag 14 april

10.00 Eucharistie (NL) met palmprocessie en kinderwoorddienst
11.15 Eucharistie (F)
17.00 Aanbidding van het H. Sacrament
17.40 Vesper

Witte Donderdag 18 april

9.00 Gezongen Donkere Metten
16.00 Géén aanbidding
17.00 Kapel sluit
20.00 (!) Eucharistie (NL + F)
Aanbidding tot 23.00

Goede Vrijdag 19 april

9.00 Gezongen Donkere Metten
15.00 Kruisweg (NL)
16.00 Kruisweg (F)
17.00 Kapel sluit

Stille Zaterdag 20 april

9.00 Gezongen Donkere Metten
16.00 Géén aanbidding
17.00 Kapel sluit
20.00 (!) Eucharistie Paaswake (NL + F)

Eerste Paasdag zondag 21 april

10.00 Eucharistie (NL)
11.15 Eucharistie (F)

Tweede Paasdag maandag 22 april

10.00 Eucharistie (NL)

Donkere Metten

Traditioneel worden de drie dagen voor Pasen de Donkere Metten gezongen. Donker omdat het eigenlijk in de nacht plaatsvond en dan één voor één de kaarsen werden gedoofd. Ze kunnen ook in de ochtend worden gezongen. Het is een indrukwekkende meditatie op het lijden van Christus, met de Klaagliederen van de profeet Jeremia.

Ook in de Begijnhofkapel kunt u ieder jaar de Donkere Metten bijwonen:

Witte Donderdag	9.00 uur
Goede Vrijdag	9.00 uur
Stille Zaterdag	9.00 uur

Palmzondag met processie, speciaal voor kinderen

Zondag 14 april is er in de Begijnhofkapel om 10.00 uur weer een Palmzondagviering, waaraan kinderen mee kunnen doen met hun zelf versierde Palmpaasstok. Bij goed weer houden we een kleine processie over het Begijnhof. Het is speciaal voor ouders met kinderen, maar iedereen kan meedoen. Voor de kinderen is er een kinderwoorddienst. De Palmpaasstok is bij de pastorie op te halen.

Na de viering zullen de kinderen de Palmpaasstok brengen naar bijvoorbeeld iemand die ziek is.

Vastenactie 2019

Het thema van de Vastenactie: *Water verandert alles*. Er staan vijf projecten in de schijnwerpers:

- Een waterput voor Baboursaye, Niger
- Goed waterbeheer in Kivu, Congo
- Schoon water bij de hand op Flores, Indonesië
- Veilig drinkwater in Jocote Arriba, Nicaragua
- Een duurzame watervoorziening in het Kambia District, Sierra Leone

Meer informatie zie www.vastenactie.nl

Bankgegevens IBAN: NL21INGB0000005850 t.n.v. Vastenactie, Den Haag

Bisschoppelijke Vastenactie heeft de ANBI-status. Het RSIN nummer van Vastenactie is 003003759

Liturgierooster zon- en feestdagen

Zondag 3 maart

8e zondag door het jaar

Woensdag 6 maart

Aswoensdag met askruisje

9.00 en 17.00 uur

Zondag 10 maart

1e zondag Veertigdagentijd

Gezinsviering

Woensdag 13- zondag 17 maart

Mirakelweek - zie p. 7.

Zondag 17 maart

2e zondag Veertigdagentijd

10.00 uur

(en v.a. 11.00 uur Stille Omgang voor senioren

- zie p. 7 programma Mirakelweek)

Dinsdag 19 maart

H. Jozef

9.00 en 17.00 uur

Zondag 24 maart

3e zondag Veertigdagentijd

Kinderwoorddienst

Maandag 25 maart

Aankondiging van de Heer / Maria Boodschap

9.00 en 17.00 uur

Zondag 31 maart

4e zondag Veertigdagentijd / zondag Laetare

Zondag 7 april

5e zondag Veertigdagentijd

Zondag 14 – maandag 22 april

Goede Week en Pasen – zie p. 11

Zondag 28 april

2e zondag van Pasen

Zondag van de Goddelijke Barmhartigheid

Zondag 5 mei

3e zondag van Pasen

Bevrijdingsdag

Zondag 12 mei

4e zondag van Pasen

Roepingenzondag

Kinderwoorddienst

Zondag 19 mei

5e zondag van Pasen

Zondag 26 mei

6e zondag van Pasen

Viering Eerste H. Communie

Gezinsviering

Eerste Communieviering 26 mei

Op zondag 26 mei om 10.00 uur doen ook dit jaar weer kinderen hun Eerste Communie in de begijnhofkapel. Het zijn Boudewijn Bruckwilder, Steward Dakissaga, Herre en Marpha van der Elst, Gabi Kaandorp. De viering heeft als thema: *Jesus, jij bent onder ons aanwezig*, en is tevens gezinsviering. Iedereen die belangstelling heeft is van harte welkom.

Eucharistische bezinningsdag, n.b. verplaatst naar 30 maart

Een soort retraite van één dag in De Papegaai (kerk en pastorie). Het gaat om een combinatie van liturgie, bezinning en informatie. We vieren de H. Mis, nemen tijd voor aanbidding, bespreken en overwegen met hoofd en hart het mysterie van het eucharistisch offer. Wat betekenen de Mis en aanbidding? Hoe geven die vorm aan onze relatie met Christus?

Tijd: Zaterdag, 9.30 – 16.00 uur

Vergoeding: € 16 per dag, incl. lunch

Wanneer: zaterdag 30 maart 2019

Plaats: Pastorie De Papegaai, Nieuwezijds

Voorburgwal 293

Info / aanmelden: Aad van Ruiten sss.

E-mail: sss.aadvanruiten@gmail.com

Activiteiten

Zo 3 mrt 12.00 Voorbereiding Eerste H. Communie
Ma 4 mrt 20.00 Jongeren in Gesprek
Wo 6 mrt 9.00 en 17.00 Aswoensdag met askruisje
Wo 6 mrt 10.00 Bezinning voor Senioren
Zo 10 mrt 10.00 Gezinsviering
Zo 10 mrt 12.00 Voorbereiding Eerste H. Communie

Wo 13 – zo 17 maart Mirakelweek zie p. 7

Wo 13 mrt 19.30 Taizéviering in Engelse Kerk
Di 19 mrt 20.00 Rond het Woord van Leven
Zo 24 mrt 10.00 Kinderwoorddienst
Zo 24 mrt 12.00 Voorbereiding Eerste H. Communie
Ma 25 mrt 20.00 Jongeren in Gesprek
Za 30 maart 9.30 Eucharistische Bezinningsdag (en niet op 2 maart zoals eerder aangekondigd)
Wo 3 apr 10.00 Bezinning voor Senioren
Zo 7 apr 12.00 Voorbereiding Eerste H. Communie
Ma 8 apr 20.00 Jongeren in Gesprek
Wo 10 apr 19.30 Taizéviering in Begijnhofkapel
Wo 10 apr 20.00 Voorbereidingsavond Eerste H. Communie

Zo 14 – ma 22 april Goede Week en Pasen zie p. 11

Zo 14 apr 10.00 Kinderwoorddienst (Palmzondag)
Di 16 apr 20.00 Rond het Woord van Leven
Ma 29 apr 20.00 Jongeren in Gesprek
Wo 1 mei 10.00 Bezinning voor Senioren
Wo 8 mei 19.30 Taizéviering in Begijnhofkapel
Wo 8 mei 19.30 Eucharistie (geloofsverdieping)
Zo 12 mei 10.00 Kinderwoorddienst
Zo 12 mei 12.00 Voorbereiding Eerste H. Communie
Ma 13 mei 20.00 Jongeren in gesprek
Di 21 mei 20.00 Rond het Woord van Leven
Zo 26 mei 10.00 Viering Eerste H. Communie / Gezinsviering

Inleverdatum kopij

Kopij voor de volgende Kapelkrant kunt u inleveren t/m 18 april 2019

Colofon

Redactie: Erica Eitjes, Nico Koomen, Johan Smit en Pieter van Wijlick sss
o.a. Opmaak: José Huijberts
Verzenden: Carla van Eijden en Hennie Mester

De Kapelkrant verschijnt 4x per jaar

BHV info

vr 1 maart 17.00 Eerste vrijdag
wo 6 maart 17.00 Aswoensdag
zo 10 maart 10.00 Gezinsviering
wo 13 maart 17.00 Opening Mirakelweek
do 14 maart 17.00 Eucharistieviering
za 16 maart 19.30 + 22.30 + 24.00 Eucharistievieringen Stille Omgang
zo 17 maart 13.30 Eucharistieviering K.B.O. Stille Omgang senioren
vr 5 april 17.00 Eerste vrijdag
zo 14 april 10.00 Kinderwoorddienst (Palmzondag)
do 18 april 20.00 Witte Donderdag (NL + F)
vr 19 april 15.00 Goede vrijdag
za 20 april 20.00 Paaswake (NL + F)
vr 3 mei 17.00 Eerste vrijdag
zo 26 mei 10.00 Viering Eerste H. Communie / Gezinsviering

Aanmelden én afmelden moet noodzakelijkerwijs minimaal 3 dagen tevoren telefonisch bij de rector P. van Wijlick: tel. 020 6221918 en bij geen gehoor bij Mark de Vries op 06- 23657478.

Begijnhofkapel

Centrum voor eucharistische bezinning, voor gebed en stilte

Begijnhofkapel

H.H. Joannes en Ursula
Begijnhof 30
Amsterdam

Pastorie

Nieuwezijds Voorburgwal 373
1012 RM Amsterdam
tel. 020 - 622 19 18
Priesters: Pieter van Wijlick sss en
medebroeders communiteit
www.begijnhofkapelamsterdam.nl
info@begijnhofkapelamsterdam.nl

Facebook

Begijnhofkapel

Openingstijden van de kapel

Maandag:
12.00 - 18.30 uur.
Dinsdag t/m Vrijdag:
8.30 - 18.30 uur.
Zaterdag en Zondag:
8.30 - 18.00 uur.

Kapelkrant digitaal

De Kapelkrant wordt u gratis
toegestuurd. Indien u deze graag
als PDF-file per email wil
ontvangen, dan kunt u dit aan de
pastorie doorgeven.

Naam:

Adres:

Postcode en plaats:

Tel.:

E-mail:

Eucharistievieringen

Maandag t/m Vrijdag:
9.00 uur en 17.00 uur.
Zaterdag:
9.00 uur.
Zondag:
10.00 uur.
11.15 uur in het Frans.

Aanbidding

In aansluiting op de eucharistische
traditie van de kapel, die
verbonden is met het Mirakel van
Amsterdam, is er iedere dag
aanbidding van het uitgestelde H.
Sacrament:

Maandag t/m vrijdag:
16.00 - 17.00 uur en
17.30 - 18.30 uur.

Elke donderdag ook:
9.30 - 16.00 uur.

Elke vrijdag ook:
9.30 - 10.30 uur.

Eerste vrijdag van de maand:
9.30 - 17.00 uur en
17.30 - 18.30 uur.

Zaterdag en zondag:
17.00 - 18.00 uur.

Kinderwoorddienst

De Kinderwoorddienst is bij de
zondagviering van 10.00 uur.

**Kijk voor de actuele data op de
website van de kapel.**

Gemeenschapsontmoeting

Na de viering op zondag van 10.00
uur is er gelegenheid om elkaar te
ontmoeten met koffie of thee in
het Houten Huys (Begijnhof 34).

Sacrament van boete en verzoening, persoonlijke gesprekken

Voor het sacrament van boete en
verzoening en voor persoonlijke
gesprekken kunt u bij de priesters
op de pastorie terecht in diverse
talen.

Sacrament van doop, vormsel en huwelijk

De kapel wordt regelmatig
gebruikt voor het sacrament van
het doopsel, vormsel en het
huwelijk. Informatie en het
vastleggen van afspraken via de
pastorie.

Sacrament der zieken

Voor het sacrament der zieken
kan men altijd op korte termijn
een afspraak maken.

Vesper

Iedere dag wordt de vesper in het
Nederlands samen met de
Sacramentijnen gebeden:
Maandag, dinsdag, woensdag en
vrijdag: 18.15 uur.
Donderdag: 18.10 uur.
Zaterdag en zondag: 17.40 uur.

Rekeningnummer

De Begijnhofkapel wordt jaarlijks
door velen bezocht voor
eucharistische bezinning, voor
gebed en stilte. Uw bijdrage, om
deze unieke oase van gebed en
rust open te houden en te
onderhouden, kunt u overmaken
op bankrekeningnummer:
NL48 RABO 0324 6880 67
Vriendenkring Begijnhofkapel,
Amsterdam
BIC-code: RABONL2U

Ik wil graag het contactblad ontvangen;

Ik wil graag contact met een van de
priesters;

Ik wil een adreswijziging doorgeven.